

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Херсонській області
Слідчий відділ
вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Миколаїв

1 серпня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Херсонській області підполковник юстиції Чистіков Артем Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного 17.03.2023 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023230000000151, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Пархомюка Олександра Ярославовича, 21.02.1984 року народження, громадянина України, уродженця смт. Брилівка Цюрупинського району Херсонської області, зареєстрованого за адресою: Херсонська область, смт. Брилівка, вул. Миру, 1, який не є депутатом ради будь-якого рівня,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України – тобто у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора (пособництво), вчинених громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про

гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме – віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил РФ (далі – ЗС РФ) на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, захоплення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається РФ та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської

Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, Донецькій та Луганській областях та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію РФ проти України, на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX. У подальшому цей строк продовжено та він триває по теперішній час (востаннє Указом Президента України № 254/2023 від 01.05.2023).

Таким чином, у період з 5 години 30 хвилин 24.02.2022 по теперішній час на всій території України введено та діє правовий режим воєнного стану, що

пов'язано із розв'язанням РФ військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Окупаційна адміністрація РФ – сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У результаті вищезазначених подій значна частина території Херсонської області, починаючи з 24.02.2022, у тому числі місто Херсон – з 01.03.2022 по 11.11.2022, знаходились під контролем регулярних з'єднань і підрозділів ЗС та інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій РФ.

У березні 2022 року (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) представниками держави-агресора з метою впровадження на тимчасово окупованій території України політики та законодавства РФ створено окупаційний орган виконавчої влади – так звану «військово-цивільну адміністрацію Херсонської області» (далі – «ВЦА Херсонської області»).

До завдань «ВЦА Херсонської області» відноситься: встановлення влади окупаційних військ РФ на території населених пунктів Херсонської області; керування процесами створення та діяльності окупаційних органів влади; створення умов неможливості дії українських органів влади та законів на вказаній території; впровадження обігу грошової одиниці, використання системи оподаткування, реєстрації та діяльності суб'єктів господарської діяльності, органів влади та місцевого самоврядування, надання освітніх та медичних послуг, роботу правоохоронної та судової систем тощо за законами держави-агресора; організація та проведення незаконного референдуму з питання приєднання частини тимчасово окупованої території Херсонської області до РФ.

Метою створення «ВЦА Херсонської області» є досягнення соціально-культурної, гуманітарної, інформаційної, економічної та іншої ізоляції

населення тимчасово окупованої частини Херсонської області від решти території України для знищення у свідомості окупованого населення ознак української самоідентифікації, унеможливлення функціонування на вказаній території громадянського суспільства, використання трудових ресурсів в інтересах держави-агресора, а також формування умов для фактичного переходу частини території України під юрисдикцію держави-агресора.

Так, з метою реалізації вищевказаних протиправних дій, указом «ВЦА Херсонської області» № 78-р від 08.06.2022 на території м. Херсон на базі Херсонської філії Державного підприємства «Адміністрація морських портів України» (м. Херсон, проспект Ушакова, 4), ТОВ «Херсонський порт» (м. Херсон, вул. Потьомкінська, 3) та компанії «Дніпро Карго Лімітед» (юридична адреса: місто Дніпро, вулиця Січових Стрільців, будинок 20, адреса фактичного місцезнаходження: м. Херсон вул. Петра Калнишевського, 6) незаконно створено так зване державне унітарне підприємство «Херсонський морський торгівельний порт» (мовою оригіналу – «Государственное унитарное предприятие «Херсонский морской торговый порт» (далі – «ГУП «Херсонский морской торговый порт»)).

Цим же указом директором «ГУП «Херсонский морской торговый порт» призначено Харитонов Андрія Миколайовича (кримінальне провадження № 22022230000000207 від 20.06.2022 стосовно якого за ч. 2 ст. 111 КК України скеровано з обвинувальним актом до суду), який вчинив дії щодо реєстрації вказаного підприємства в незаконно створеній представниками держави-агресора так званій «налоговой службі Херсонської області». Таким чином, дані про реєстрацію «ГУП «Херсонский морской торговый порт» внесені до «Реєстра юридических лиц, осуществляющих деятельность в Херсонской области» за № 1229500007175 від 22.12.2022, розпорядником якого є «управление федеральной налоговой службы по Херсонской области».

У подальшому не пізніше початку липня 2022 року Харитонов А.М. запропонував Пархомюку Олександрю Ярославовичу, який до та під час окупації м. Херсон ЗС РФ працював начальником служби морської безпеки Херсонської філії державного підприємства «Адміністрація морських портів України», зайняти посаду заступника директора по безпеці у незаконно утвореному «ГУП «Херсонский морской торговый порт».

В свою чергу Пархомюк О.Я., будучи громадянином України, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше початку липня 2022 року, знаходячись у тимчасово окупованому м. Херсон, достовірно знаючи та усвідомлюючи, що місто перебуває під окупацією ЗС РФ, діючи умисно, з метою завдання шкоди Україні, усвідомлюючи протиправність та суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, сповідуючи проросійські погляди, добровільно погодився зайняти запропоновану йому посаду заступника директора по безпеці «ГУП «Херсонский морской торговый порт».

Так, у період з початку липня по початок листопада 2022 року (більш точні дати досудовим розслідуванням не встановлено), Пархомюк О.Я., виконуючи обов'язки заступника директора по безпеці «ГУП «Херсонский морской

торговий порт», особисто забезпечував:

- організацію пропускнуго режиму та видачу пропусків на територію вищевказаного незаконно утвореного підприємства, через центральну прохідну, яка знаходилась за адресою: м. Херсон, вул. Потьомкінська, 1 (юридична адреса: м. Херсон, проспект Ушакова, 4), у тому числі представників ЗС РФ та військової техніки, яка зберігалась на території підприємства;
- передачу представникам ЗС РФ систем відеоспостереження, які належали Херсонській філії «Адміністрація морського порту», та здійснювали відеоспостереження за територію підприємства і акваторією річки Дніпро;
- агітацію співробітників Державного підприємства «Херсонський морський торгівельний порт» та інших мешканців м. Херсон до працевлаштування на роботу до незаконно утвореного окупаційною адміністрацією держави-агресора підприємства «ГУП «Херсонский морской торговый порт»;
- проведення співбесід з особами, які бажали працевлаштуватися до «ГУП «Херсонский морской торговый порт».

Крім того, відповідно до наказу директора «ГУП «Херсонский морской торговый порт» Харитонова А.М. № 18/2 від 28.07.2022 на заступника директора по безпеці Пархомюка О.Я. з метою виконання особливого доручення «ВЦА Херсонської області» по будівництву понтонної переправи через річку Дніпро в районі смт Антонівка, покладено обов'язок забезпечити безперебійну доставку необхідного обладнання і листового металу для проведення ремонту барж на 5 причалі, 1 та 2 затонах Херсонського морського торгівельного порту. Також цим же наказом на Пархомюка О.Я. покладено обов'язок забезпечити безперешкодний прохід на об'єкти «ГУП «Херсонский морской торговый порт» військовослужбовців інженерних військ ЗС РФ, зварників на місце ремонту барж і своєчасну оплату труда осіб, задіяних в будівництві понтонної переправи.

На виконання вищевказаного наказу Пархомюк О.Я. у період з 28.07.2022 по початок листопада 2022 року (більш точну дату досудовим розслідуванням не встановлено) здійснював дії, направлені на забезпечення будівництва понтонної переправи через річку Дніпро в районі смт Антонівка, а саме:

- здійснював контроль за доставкою металу на територію незаконно утвореного «ГУП «Херсонский морской торговый порт» через центральну прохідну, яка знаходилась за адресою: м. Херсон, вул. Потьомкінська, 1 (юридична адреса: м. Херсон, проспект Ушакова, 4);
- оформлював пропуски для військовослужбовців інженерних військ ЗС РФ та інших спеціалістів з метою їх пропуску на територію вказаного підприємства;
- контролював строки будівництва та підготовки барж для понтонної переправи;
- курував ремонтом та передислокацією барж та спецтехніки для їх ремонту на території «ГУП «Херсонский морской торговый порт».

Таким чином, громадянин України Пархомюк Олександр Ярославович підозрюється у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора (пособництво), вчинених громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
підполковник юстиції

Артем Миколайович ЧИСТИКОВ

ПОГОДЖУЮ

Процесуальний керівник –
заступник начальника відділу
нагляду за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Херсонської обласної прокуратури

Дмитро Володимирович БОНДАР

Одночасно підозрюваному роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____)

Захисник _____)

« ___ » годин « ___ » хвилин « ___ » _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:
Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
підполковник юстиції

Артем ЧИСТІКОВ